

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce: **A. B.**, státní příslušnost Ukrajina

zastoupený Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem
se sídlem Havlíčkovo náměstí 189/2, Praha 3 – Žižkov,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty vedeném pod sp. zn. OAM-72809/ZM-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 12. 1. 2020 domáhá vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat do 30 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí o jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty ze dne 15. 11. 2019.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že dne 15. 11. 2019 podal žádost o vydání zaměstnanecké karty, kterou žalovaný projednává pod sp. zn. OAM-72809/ZM-2019. Žalovaný byl dle žalobce povinen rozhodnout o jeho žádosti v souladu s § 169 odst. 1 písm. c), zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) do 60 (ve zvlášť složitých případech do 90) dnů ode dne podání žádosti. Žalovaný však o žádosti do dne podání žaloby nerozhodl. Z tohoto důvod podal žalobce dne 25. 10. 2020 ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu. Komise dne 5. 11. 2020 pod č. j. MV-172924-4/SO-2020, vydala usnesení, kterým tuto žádost zamítla, neboť žádosti již bylo – byť nepravomocně – vyhověno. K tomu žalobce ovšem uvádí, že průkaz o povolení k pobytu žalobci stále nebyl vydán. Žalobce v tomto ohledu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24, podle něhož *„Vydáním rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání na území České republiky (zaměstnanecká karta) se rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu [§ 169 odst. 10 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců]. Vydáním rozhodnutí o žádosti o takový dlouhodobý pobyt však nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interního pokynu k udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu.“*
3. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává nedůvodnou.
4. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě jednak shrnul průběh předmětného správního řízení, jednak uvedl, že popírá oprávněnost žaloby, neboť v daném případě nebyl a není nečinný, neboť zaměstnanecká karta byla žalobci vydána dne 7. 12. 2020 (ve stejný den tedy došlo k nabytí právní moci rozhodnutí žalovaného).

III.

Posouzení žaloby

5. O žalobě soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání; žalovaný vyjádřil s takovým postupem souhlas; žalobce potom nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto postupem, a proto se má za to, že souhlas udělil (o tomto důsledku své neaktivity byl ve výzvě poučen).
6. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
7. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.
8. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.* Odst. 2 dále uvádí, že *je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Odst. 3 pak uvádí, že soud žalobu zamítne, není-li důvodná.

9. Ustanovením § 79 a následujícími s. ř. s. je tak upraven institut, umožňující účastníkům správního řízení domáhat se ochrany před nečinností správního orgánu. Správní orgán je nečinný, pokud nekoná, přestože mu to zákon ukládá. V ustanovení § 79 s. ř. s. je upravena pouze ochrana před nečinností, spočívající v nerozhodování ve věci samé nebo nevydání osvědčení, nikoliv před jinými procesními vadami. Nečinnost při vydání rozhodnutí se může týkat jak správního orgánu prvního stupně, tak orgánu odvolacího, který po podání řádného opravného prostředku v řízení řádně nepostupuje. O nečinnost správního orgánu se však může jednat pouze v tom případě, že neexistuje žádná skutečnost, která by bránila v řízení činit úkony a rozhodovat.
10. K výkladu citovaného ustanovení se v minulosti vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008 - 164, publikovaném pod č. 2181/2011 Sb. NSS. Rozšířený senát zde dospěl k závěru, že posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoli otázkou existence podmínek řízení. K tomu v bodě 25. zmíněného usnesení uvedl: „*Citované ustanovení § 79 s. ř. s. vymezuje okruh tvrzení, která musí žalobce uplatnit, aby jeho procesní úkon (žaloba) měl zamýšlené účinky, tj. dal vzniknout příslušnému procesně-právnímu vztahu, a vedl soud k rozhodnutí směřujícímu k ochraně veřejného subjektivního práva, v daném případě práva na vydání rozhodnutí či osvědčení správního orgánu. V průběhu řízení se poté zkoumá, zda žalobce tvrzenou věcnou legitimaci k podání žaloby skutečně měl, resp. zda se žalovaný tvrzené nečinnosti dopustil, zda je tedy skutečně věcně pasivně legitimován. V tomto smyslu je třeba institut aktivní legitimace chápat v tradičním pojetí jako oprávnění vyplývající z hmotného práva; má ji ten z účastníků, komu svědčí právo nebo povinnost, o něž se v řízení jedná. Rozšířený senát tedy uzavřel, že posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení“.*
11. Podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců *o žádosti o vydání zaměstnanecké karty ministerstvo rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.*
12. Podle § 169t odst. 7 zákona o pobytu cizinců *v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání potvrzení o přechodném pobytu na území, pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie, průkazu o povolení k pobytu pro cizince a povolení k trvalému pobytu se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí*
 - a) *průkazu o povolení k pobytu, jde-li o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti,*
 - b) *potvrzení o přechodném pobytu na území,*
 - c) *pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie nebo průkazu o povolení k pobytu pro cizince, nebo*
 - d) *rozhodnutí o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 74 nebo průkazu o povolení k trvalému pobytu podle § 87r, jde-li o vydání povolení k trvalému pobytu.*
13. Ze správního spisu předloženého žalovaným bylo soudem zjištěno, že dne 15. 11. 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

bylo zahájeno řízení o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty k povolení výkonu povolání na území České republiky. Z důvodu, že o žádosti žalobce nebylo rozhodnuto ve lhůtě stanovené § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců požádal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce nadřízený správní orgán v souladu s § 80 správního řádu, o uplatnění opatření proti nečinnosti. Komise této žádosti nevyhověla; žalobce tak bezvýsledně vyčerpal prostředek obrany proti nečinnosti v řízení před správním orgánem. Žalovaný následně dne 16. 11. 2020 vyzval žalobce k převzetí zaměstnanecké karty, a to dne 7. 12. 2020 v 11:00 hod. v sídle žalovaného. Současně byl žalobce poučen, že si má s sebou přinést platný cestovní doklad a potvrzení vydané zaměstnavatelem žalobce o nastoupení na pracovní místo, pro které má být zaměstnanecká karta vydána. Žalobce stvrdil svým podpisem, že tuto výzvu a vzor potvrzení zaměstnavatele převzal dne 16. 11. 2020. Součástí správního spisu je pak taktéž výpis údajů o zaměstnanecké kartě číslo 001022049 vydané žalobci. U této zaměstnanecké karty je uvedeno jako den jejího převzetí datum 7. 12. 2020 stejně jako den nabytí právní moci; platnost zaměstnanecké karty je potom uvedena od 16. 11. 2020 do 15. 11. 2022.

14. S ohledem na uvedené časové údaje dospěl městský soud k závěru, že žaloba je nedůvodná, neboť zaměstnanecká karta byla žalobci již vydána dne 7. 12. 2020 a nečinnost, proti níž se žalobce dovolával ochrany, již tedy netrvá. Městský soud k tomu dále podotýká, že zaměstnanecká karta byla žalobci vydána dokonce ještě před podáním žaloby; žaloba by tedy nemohla být shledána důvodnou ani v době, kdy byla podána. Městský soud nicméně připomíná, že v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti podle § 79 s. ř. s. soud důvodnost žaloby v souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. posuzuje podle skutkového stavu zjištěného ke dni jeho rozhodnutí, jinými slovy, i pokud by byla žalobci zaměstnanecká karta vydána až po podání žaloby, nemohl by být ani tak žalobce úspěšný. Městský soud s ohledem na tuto skutečnost žalobce ještě dodatečně vyzval ke zvážení jeho procesního stanoviska, žalobce ale na tuto výzvu nijak nereagoval.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

15. Na základě shora uvedeného rozhodl městský soud o podané žalobě tak, že ji jako nedůvodnou zamítl.
16. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož by ve věci plně úspěšný žalovaný měl proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Protože však žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti náklady nevznikly, soud mu jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 13. dubna 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu